

Catalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De s[an]cto eugenio ep[iscop]o [et] socijs mar. ca. xcvi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

Liber

Sextus.

media pars edificabat. Scđo etiā orta est famē in terra: et obligauit se populus tributis sub vſuris: sed agros et vineas vēdere cōpulsi sunt: tandem etiā filios et filias. Ter- tū autē impedimentū fuit: quod principes trāf flumē iudeis inuidētes: corrupuerunt mune- ribus quosdā de senioribus: ut neemiam oc- cideret. Qđ cum nequeret: varia enī terre- bant rumoribus: ut sic ab ope cessaret. Enī dē autē nō preualuerunt aduersus eū: quod ma- nus dñi erat cu eo. Postq̄ autē edificatus ē- mperius: quod p̄cepit neemias: ut clauderentur porte ante solis occasum: nec ante ortū ap- ren̄t. Cū autē mēses. viij. ēminet: q̄ fere totus apud iudeos solēnis ēst: cōuenientur oēs iudei in hierusalē quasi vii viuis. Līqz accepisset neemias: q̄ non haberet ignē de sublimi: traditūqz esset ei a senioribus: q̄ hieremias ppheta tpe capiuitatis hierlin abscōdisset stipites altaris et punas in in- feiorib⁹ terre i valle iosephat: iuit ad locū: et eruderato putoe inuenierunt stipites et punas atqz aqua crassā: collētesqz ea sup strūe lignoz et hostias q̄ erat sup altare: piecerūt et statim erupit ignis. Drabat enī sacerdo- tes: ionatha iehoāte: ceterisqz rindētibus: neemias qz speciale edidit orationē. De inde neemias et esdras cū pplo pcesserunt ad dedicationē muroū. Quibus oībus rite pactis neemias reversus est ad dñm suū re- gē p̄spā anno. xxii. regni ei⁹. Et post longa- eratē apud p̄fidē dormiuit in pace. Sepult⁹ iurta sepulchra regalia. Hec ex libro nee- mie: et h. macha. ii. cap. et ex alīa volumini- bus quibus supra. Hic neemias quia dies dormitiōis eius necub⁹ reperiit: esdre eius cotemporaneo merito copulatur.

De sancto Sila discipulo. Cap. xciiij.

S de. lxxij. vn⁹: ut plurimi assue- rat vn⁹ fuit et primis fribus: et vt dicit acf. xv. ab aplis dñi cu barnaba et iuda ad ecclesias gentiū desti- natus. Unī autē paulus a barnaba diuinus esset: idē filas ab aplo in ministeriū assu- ptus p̄dicationis officiū grā dñi plenus in stanter cōsumauit: atqz in passionibus suis xp̄m glorificās: postmodum apud mace- donia requieuit. in. idus iulij. Hic enī ep̄s corinthiōx ab aplo cōstitutus fuit: q̄ et fil- uanus fuisse a q̄busdā fert: sed fallsum ē: q̄ ille thessalonice: hic macedonie quiescit.

De scđo anacleto papa et mar. Cap. xcv.

A Macletus papa et martyris natione grec⁹ de athe- nis ex patre antiocho clemen- ti p̄imo romano p̄tifici in epi-

scopatu successit: et sedit ānd⁹. ix. mēses. iiij. dies. x. De isto facit eusebi⁹ in chronicis: et dicit q̄ anacletus ip̄e ē qui et electus. Sed damalius papa i chronicis romanor̄ p̄tifici cū quas scribit hieronymo: ponit eos diuer- sos et dicit q̄ electus fuit natōe romanus. Ana- cletus natōe grec⁹. Hic memoriā bti petri apli cōpuluit et cōstrūit: fecit et alia loca vbi ep̄i recōderent sepulture. Hic a bto petro adhuc viuēte p̄sbyter ordinat⁹ ē. Hic cōstituit ut clericus nec comā nec barba nu- triat. Cōstituit etiā ut nō minus q̄ a trib⁹ ep̄is ordinaret ep̄s: et ut ordinatores clerici co- palā fieret p̄te plebe: et ut iūnicivel su- specti nō possint accusare p̄sbyterū. Hic ēt potifer oēs fideles monuit p̄eplaz: vi p̄sby- teri p̄ ceteris honorēt: dicēs q̄ deo sacrifici- cates nō debet verari: sed portari: atqz ab oib⁹ honorari: et q̄ p̄sbyteri qn sacrificat se cū testes habeat marie ep̄i: ut deo pfecte sa- crificare p̄benē. Hic fecit ordinatores duas per mēsem decēbrū: p̄sbyteros quinqz: dia- conos tres: ep̄os p̄ diuersa loca numero. vi. Qui sub nerone ipatore martyrio coronat⁹. Et sepultus ē iurta corpus bti petri in vati- cano. iii. id. iulij. Et cessavit ep̄at⁹ dies. xiiij. De scđo eugenio ep̄o et socijs mar. ca. xcvi

Egeni

us epus car-
thaginē. cū
alīs plurib⁹

vit in sedo hy-
storic aphricane victor aphri-
canus dicit sub humericō re-
ge vandalor̄ arriano passus
ē. Hic humericus ad istatia
zenonis impatoris et placide auguste ecclie
carthaginē. q̄ p̄ aīos. xiiii. ep̄o vacauerat
cōcessit ut fibi catholicū ep̄m ordinaret: vñ
et tūc eugenii elect⁹ ē. Qui cu in ecclia p̄di-
cet: et ab arrianis phiberti nō posset. Hu-
mericus rex i ecclie foribus viros statuit: q̄ oēs catholicos ad eccliaz accedentes palis in
crinibus iactatis et cōtotis cutē cu capillis
abstrahebat. Quoz aliq̄ oculos amulerunt:
aliq̄ i ipo dolore defecerunt. Inde p̄secutiōe
aggrauata dirigunt catholicī ad capū vīce-
sū: ut cespites messiū desiccarēt: q̄ten⁹ sub
ardore solis deficeret. Qui magis i xp̄o io-
cūdabant. Nā et qdā manū hns arida ibidē
missus ad opa sanat⁹ est: et cu alīs opabat.
Post hec humericus catholicos diuersis
p̄sequēs penis. Iocūdum ep̄m cu pluribus
eius clericis flamis excusit: v̄oꝝ theodo-
rici fratris sui et gerlericu nepotē sui occa-
sione repta peremit. Inde oēs milites ca-
tholicos militia soluit: et dominibus eorū di-
ruptis ac substatiis cōfiscatis in insulis sar-

De sc̄tis in mēse iulii occurrētibus. Fo. clii.

dine & sicutie eos relegauit. Ep̄os defuncto rū bona fisco adiecit: nec aliquos ordinare permittebat nisi graue sibi summa exoluere: virgines sacras nudatas: & per plateas tractas diuersis penis ignis ferri & verbērū attractabat. Ep̄os presbyteros & clericos. cccxcvij. ad exilium herem̄ destinauit: iter quos erāt senes & decrepitī: & felix ep̄s abitanus habēs in ep̄atu annos. xluij. paly si peccus. Eugenio aut̄ in exilium constituto mandatū est: ut cū oī suo clero carthaginē veniret de fide sua cui arrianis disputatus: ut inde cōtra eū occasionem haberent. Qui veniēs cū mihi dei sapiēter hereticos confutalset eccl̄e catholice per oīm aphri cam claudim̄: ep̄os catholicos substantie arrianos tradūit: & oīs catholicī nudi yb̄i bus excludit: midiq̄ sub aere iacere dimicunt. Inde equis velocissimis sine freno v̄ sella plures supermittunt: ut equis discurrentibus mactarent. Post hec iurare cōpū si fidelitatē filio humerici: qui iurare nolue rū costitam religant ad ligna pro nauibus incidunt: qui v̄o iurauerint redarguti: & cōtra tertū euangeliū iurassent: ad diuersos agros colēdos depicati sunt. Sanctus aut̄ eugenius cū vniuerso clero suo qui erāt amplius q̄.cccc. inter quos plurimi erant lectores infantili cede & inedia macerati exilio depeſſūtur: ibidē in pace vitā martyrio cōsumātes. Regnauit aut̄ scelericus humericus annos. vi. mēses. x. & post hec ebullies vermid̄ infelicitē expirauit. Festū autem eugenij & socioī recolitur tertio idus iulij. Nec aphricanus.

De sancto Henrico imperatore primo & confessore. Lāp. xvij.

Enricus imperator primus sedis aut̄ rex romano ri: fuit primo dux moricorū. Qui ipsius annis. xxiiij. & mēsiib⁹. v. & vacauit imperii annos. iiij. Hic v̄o cōgundē nimq̄ cognovit: sed via secū virgo p̄misit. Quodā vo tpe īvestigante diabolo de quodā militē ipsaz suspecta h̄is sup̄ cādctes vomeres xv. pedivit nudit̄ platis illa incedere cōpūlit. Lū cū se dno comēdasset: vox de celo sonuit: q̄ v̄go maria ipsam virginē liberaret. Totā igit̄ cadentē massam illesa p̄currit: & sic suspirio cessauit. Hic imperator cū adhuc esset dux: visionē habuit: q̄ ad sepulchrū sc̄ti volfgangi ratiponē. oraret: & in piete scripsi videret hoc solū v̄bū: post sex. Ad ex̄ cogitas se post dies sex moritū: ip̄is tralactis. vi. hebdomadas: deinde. vi. mēses: deinde. vii. annos cōputas morte si infallibiliter expectabat. Herto igit̄ anno circa fine dū morte prestolat̄ imperator eligit: qui se to

tū diuino cultui dedicans: eccl̄ias reparat̄ nouas edificat̄ & dotat̄: & p̄cipue babur gen̄ eccl̄iam cathedralē. Monis grā visitat̄ mo nasteriu cassinense: dū vitio calculi laboraret. Lū sc̄tus bñdictus appārēs ip̄m a calculo liberavit̄: sed in signū miraculi charaterē manere p̄misit. Hic sc̄tus impator soz̄e suā in cōgū tradidit stephano vngarie regi: ex hoc ip̄z & regnū ad fidē cōuertes. Qui ad extrema deueniēs: v̄o cōgū dē virginē parētibus resignauit. Et dormiuit in pace pridie idus iulij anno regni sui xiiij. vite v̄o sue. lij. anno autes ḡte. cxvij. Ut̄or aut̄ eius in sc̄tō p̄posito perseuerauit & ambo pariter in baburgen. eccl̄ia sepulti sunt miraclis clarēt̄. Usq̄ q̄. oīz: q̄ cū obiūset sc̄tus hērcius: multitudō demonū ante cellā cuiusdā heremite trāſibat: q̄ aper ta fenestra iterogauit vltimū q̄dā elicit. Lū ille r̄ndit: q̄ legio demonū erat: qui ad mortē cesaris p̄perabat: si forte aliqd̄ p̄priū in eo īuenire possent: adiurat̄ q̄z: vt ad se redeat. Qui redies dixit: q̄ nihil p̄fecerat: q̄ dū falla v̄o cōsūsus p̄spicio: & alia bona & malā in libra fuissent posita: adustus ille laurētius olla aureā immēsi p̄deris attulit: & cū demōes sup̄alle iā viderent̄: illa iactata p̄ altera libre marie p̄derauit. Sicq̄ demō ille iratus: vna aureō olle p̄eruperat. Olla calicē vocabat: quem dictus Cesar eccl̄esie emisten. in honore sc̄ti Laurēti fieri fecerat: cui ppter magnitudē due aures inērānt. Repertū est aut̄ & tūc imperatorem migrasse: & aurem vna calicē fractam esse.

De sancto Phoca episcopo & martyre. Lāp. xxvij.

Hocas ep̄us. 7
martyr passus est in p̄oto ciuitate sub traiano impatore. Hic p̄mū artē gubernatoria exēcuit: deinde diuina dispensatiōe ad ep̄atu sinopis ciuitatis peruenit. Lūq̄z traianus impator in p̄ibus armenie xp̄ians p̄sequeret. Aphricanus eius p̄fectus phoca ep̄m. in v̄be p̄to degente detineri fecit: sibiq̄z p̄sentari. Que cū mul̄tis exhortatiōibus ad dcorū sacrificia inuitasset. Phocas ep̄s lōga verbor̄ discep̄tiōe aphricani cofundebat: & deos ḡtū demones affirmabat. Lū autē p̄fectus ei supplicia diuera cōminaret: orante sancto imminens imber effusus est: terraq̄z concussa: grando: fulgura: ac tonitrua terribili ter irruperunt. Aphricanus nimio terrore perterritus spiritum exhalans mortuus cedit. Christiani autē assistentes ingētē lucē de celo fulgetē cernit & angelos tres igneos sc̄ti ep̄i lateri assistētes: ip̄m̄z exhortates

fū